

- अपरता (von अपर) f. nom. abstr. von अपर 1, d. Bṛ̥ṣṣāp. 8.
 अपरताल (अपर + ताल) N. pr. einer Gegend (?) R. 2, 68, 12.
 अपरति H. 1922, v. l. für अपरति.
 अपरत्र (von अपर) adv. an einem andern Orte, abwechselnd mit क्वचित् R. 3, 13, 26. 27. एकत्र — अपरत्र an der einen Stelle — an der andern Stelle, im ersten Falle — im andern Falle P. 6, 1, 194, Sch.
 अपरत्व (wie eben) n. Entfernung; Posteriorität Z. d. d. m. G. VI, 12.
 अपरत्वक n. von und = अपरत्व Bṛ̥ṣṣāp. 3. 83.
 अपरदक्षिणाम् (von अपर + दक्षिण) adv. südwestlich gaṇa तिष्ठद्.
 अपरपत्नी (अपर + पत्नी) m. die zweite Hälfte des Monats (Gegens. पूर्वपत्नी) ÇAT. Br. 6, 7, 4, 7. 8, 4, 2, 11. 11, 1, 5, 3. 14, 6, 1, 7. (= Bṛ̥ṣṣ. Ān. Up. 3, 1, 5.) Nir. 3, 11. 11, 6.
 अपरपत्नीय adj. von अपरपत्नी gaṇa गच्छति.
 अपरपञ्चाल (अपर 1, c. + पञ्चाल) m. pl. N. pr. die westlichen Pañ-kāla P. 6, 2, 103, Sch.
 अपरपर (अपर + पर) adj. अपरपरा: सार्था गच्छति । अपरे च परे च सकृदेव गच्छतीत्यर्थः P. 5, 1, 144, Sch. — Vgl. अपरस्पर.
 अपरपर्यट (अपर 1, c. + पर्यट) m. pl. N. pr. eines Volkes R. 2, 71, 3.
 अपरपाञ्चालक adj. von अपरपञ्चाल P. 7, 3, 13, Sch. Siddh. K. 239, a, 16.
 अपरभाव (अपर + भाव) m. Folge Nir. 1, 3.
 1. अपरम् (von अपर) adv. 1) in der Folge, künftighin: मा कृपया क्वोऽपरम् AV. 13, 1, 56. इन्द्रिदा उ नापरं दिवि पश्यसि सूर्यम् 18, 2, 50. 38. 51. — 2) ferner, überdies, noch: एवं द्विपरं तूष्णीम् so noch zweimal stillschweigend Pār. Gṛ̥ṣṣ. 2, 1. in Z. d. d. m. G. VII, 533. am Anf. eines Satzes: अपरं दोषश्च समुत्पाद्यते Pāñkāt. 71, 1. 59, 7. 88, 6. 114, 5. अपरं च knüpft zwei Çloka, die einen ähnlichen Gedanken aussprechen, an einander, Hit. 3, 3. 24, 3. u. s. w. — Vgl. अपरम् und u. अपर 3. und 4, a.
 2. अपरम् (wie eben) adv. künftig (Gegens. अद्य, नूनम्): ता वामद्य तावंपरं कुत्रेव RV. 1, 184, 1. नृक्ष्या अपरं च नरसा मरते पति 10, 86, 11. 1, 189, 4. 2, 28, 8. 8, 27, 14.
 अपरयायात (अपर + यायात) n. Titel einer Erzählung (आख्यान) P. 6, 2, 103, Sch.
 अपररात्रं (अपर + रात्र = रात्री) m. die zweite Hälfte der Nacht, das Ende der Nacht P. 5, 4, 87. Vop. 6, 46. Trik. 1, 1, 107. H. 143. ÇAT. Br. 3, 2, 2, 16. KĀTJ. Çr. 7, 4, 30. अपररात्रं सवित्रः प्रबोधयति 9, 1, 11, 1, 17. पूर्वात्रामध्यरात्रपररात्रेषु 24, 3, 9. R. 3, 22, 29. Daç. 2, 31. अपररात्रकृतम् = अपररात्रे कृतम् P. 2, 1, 45, Sch.
 अपरवक्त्रा (von अपर + वक्त्र) f. N. eines Metrums (2 Mal ———— | ————) COLEBR. Misc. Ess. II, 164. (VI, 9.)
 अपरवत्त् (3. अ + प०) adj. nichts Folgendes habend: तदेतद्द्वेषार्थमपरवत् ÇAT. Br. 10, 3, 5, 11. SĀJ.: स्रष्टव्यमगदूपापरवत्.
 अपरवह्म (अपर 1, c. + वह्म) m. pl. N. pr. eines Volkes VP. 193.
 अपरविदेह (अपर 1, c. + विदेह) m. pl. die westlichen Videha H. 946, Sch.
 अपरसक्यं (अपर + सक्य = सकिय) m. der Hinterschenkel: अयं यत्र शीर्षो ऽवद्यति नासयोर्नानूकस्य नापरसक्ययोः ÇAT. Br. 3, 8, 3, 27.
 अपरस्पर adj. ununterbrochen (in Bezug auf eine Handlung): अपरस्पराः क्रियासातत्ये P. 6, 1, 144. AK. 3, 3, 1. अपरस्पराः सार्था गच्छति Sch. zu P.

6, 1, 144. — Wohl aufzulösen in अपरस् (nom. sg. von अपर) + पर ein Hinterer und ein Vorderer, Einer hinter dem Andern; LASSEN zu BHAG. 16, 8. zerlegt das Wort in अ + परस्पर non alternatus, successione alterius in locum unius non interruptus.

अपरस्परसेभूत (3. अ + परस्पर + सेभूत) adj. nicht das Eine aus dem Andern entstanden BHAG. 16, 8. Die künstliche und unpassende Erklärung der Scholiasten wird in den Noten geprüft.

अपरद्वैमन (von अपर + द्वैमन्) adj. auf die zweite Hälfte des Winters bezüglich P. 7, 3, 11, Sch.

अपराम (von रञ्ज् mit अप) m. Abneigung, feindliche Gesinnung (Gegens. अनराम) M. 7, 154.

अपरामि (अपर + अमि) m. dn. das südliche und das Gārhapatja-Feuer KĀTJ. Çr. 4, 13, 12. 13, 2. im comp. 5, 4, 33.

अपरानित (3. अ + परानित von नि mit पर) 1) adj. a) unbesiegt H. an. 3, 18. MED. t. 230. जेतामपरानितम् RV. 5, 23, 6. 1, 11, 2. 3, 12, 4. 8, 38, 2. 10, 48, 11. VS. 28, 2. अयं लोकः प्रियतमो देवानामपरानितः AV. 5, 30, 17. 8, 5, 22. 10, 2, 33. 4, 15. ता सेना ÇAT. Br. 14, 3, 4, 6. = Bṛ̥ṣṣ. Ān. Up. 2, 1, 6. ता पूर्वक्षणाः KĀND. Up. 8, 3, 3. अपरानितमायतनम् (des Brahman) KAUSH. Up. in Ind. St. I, 397. 401. Hip. 2, 17. संयुग्धपरानितः R. 4, 9, 96. 5, 32, 14. अन्वोऽन्यमपरानितौ 6, 79, 54. — b) अपरानिता दिक् heisst die nordöstliche Weltgegend: त देवासुराः उदीच्या प्राच्या दिश्यतस्त ते ततो न पराव्यत सैषा दिगपरानिता AIT. Br. 1, 4. M. 6, 31. — 2) m. a) ein bes. giftiges Insect Suçr. 2, 289, 14. — b) Viṣṇu H. ç. 66. an. 3, 18. MED. t. 230. — c) Çiva H. ç. 40. H. an. MED. — d) einer der 11 Rudra HARIV. 166. 11332. 14169. VP. 121. — e) eine Klasse von Göttern, die eine Unterabtheilung der Anuttara bilden, H. 94, Sch. — f) N. pr. eines Weisen MED. (es ist wohl इशान्परितरे zu lesen). — 3) f. a) Durgā H. an. MED. अपरानितास्तोत्रं Verz. d. B. H. No. 1350. — b) N. verschiedener Pflanzen: a) Clitoria Ternatea Lin., ein rankender Strauch mit blauen oder weissen Blüthen, dessen Wurzel officinell ist, AK. 2, 4, 22. H. 1136. an. 3, 18. MED. AINSIE, Mat. ind. II, 139. — ß) Marsilea quadrifolia Lin., ein Wasserfarn, AK. 2, 4, 5, 15. — γ) Sesbania aegyptiaca Pers., ein kleiner Baum, H. an. MED. S. जयन्ती. — c) N. eines Metrums (4 Mal ————, ———— oder ————, ————) COLEBR. Misc. Ess. II, 161. (IX, 2.)

अपरानिलु (3. अ + परानिलु) adj. unbesieglich ÇAT. Br. 14, 3, 4, 6. = Bṛ̥ṣṣ. Ān. Up. 2, 1, 6.

अपराह s. राध् mit अप.

अपराहपृषत्क (अपराह + पृषत्क) adj. dessen Pfeil das Ziel verfehlt, ungeschickt im Bogenschiessen AK. 2, 8, 2, 36. — Vgl. अपराह्यु.

अपराह्नि (von राध् mit अप) f. Versehen, Missgriff ÇAT. Br. 2, 1, 4, 6.

अपराह्यु (अपराह + यु) adj. = अपराहपृषत्क H. 772.

अपराध (von राध् mit अप) m. Vergehen, Versehen, Fehler, Schuld AK. 2, 8, 1, 26. 3, 4, 29, 223. H. 744. KĀTJ. Çr. 7, 3, 10. M. 8, 126. 9, 262. JĀG. 1, 366. 2, 274. RAGH. 2, 49. नापराधो (Versehen) भवेत्कष्टो यद्यस्मिन्क्रतुस-

त्तमे R. 1, 11, 15. स्वरातो ऽपराधात् durch ein Versehen in Betreff des Accents ÇUKSĪ 32. केनायमपराधेन (wegen welches Vergehens) राजपुत्रो वि-वासितः R. 2, 38, 22. ययापराधदण्ड nach dem Maasse des Vergehens stra-